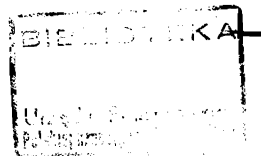

26 października 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

EOH B 1/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14316.

Kl. 37 ~~a~~ 4.

Juljan Puterman
(Warszawa, Polska),
Edward Banasz
(Warszawa, Polska),
Karol Rauch
(Warszawa, Polska)
i Michał Szymański
(Warszawa, Polska).

37a, 1/24

Zasadniczy zespół budowlany do celów budownictwa mieszkaniowego.

Zgłoszono 1 sierpnia 1930 r.

Udzielono 31 lipca 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy budynków seryjnych z elementów standaryzowanych, zwłaszcza do celów budownictwa mieszkaniowego. We wszystkich dotychczasowych systemach budowy seryjnych przy użyciu szkieletu nośnego i materiałów zastępczych, wypełniających szkielet, ściany zewnętrzne są jednocześnie ścianami nośnymi. Systemy takie powodują konieczność produkowania dużej ilości poszczególnych elementów, komplikują i przedłużają montaż oraz utrudniają zabezpieczenie kon-

strukcji nośnej od wpływów atmosferycznych. Wynalazek niniejszy polega na zastosowaniu szkieletu nośnego, umieszczonego nie w samych ścianach zewnętrznych, lecz wewnątrz zasadniczego zespołu.

Zasadniczy zespół składa się z czterech słupów nośnych, u dołu sztywno zamocowanych, drewnianych, żelaznych, stalowych, żelazo-betonowych lub tym podobnych, na których spoczywa strop wystający ze wszystkich stron poza słupy. Na obrzeżach tego stropu zawieszono są ścia-

ny zewnętrzne zespołu z lekkich materiałów zastępczych, ukształtowanych w postaci płyt. U dołu ściany te są odpowiednio zamocowane. Zastosowanie tego rodzaju zespołów daje możliwość masowej produkcji fabrycznej, całkowitego wyzyskania konstrukcji nośnej przy minimalnej ilości poszczególnych elementów, jak również możliwość dowolnego rozmieszczenia otworów w ścianach zewnętrznych. System jest przeznaczony w zasadzie do szybkiej i taniej budowy domów mieszkalnych. Jeden zasadniczy zespół stanowi najmniejszy dom jednorodzinny. Zestawienie zespołów w kierunku poziomym i pionowym daje możliwość tworzenia domów bliźniaczych, grupowych i szeregowych.

Rysunki uwidoczniają zespół zasadniczy, stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku oraz dwa przykłady zastosowania.

Fig. 1 przedstawia zespół zasadniczy w rzucie aksonometrycznym, fig. 2 — rzut poziomy zespołu, fig. 3 — przekrój pionowy wzdłuż linii X—Y na figurze 2. Fig. 4 przedstawia przykład rozplanowania mieszkania dwupokojowego w jednym zespole zasadniczym. Fig. 5 i 6 przedstawiają przykład rozplanowania mieszkania pięciopokojowego w dwóch zespołach zasadniczych, pomieszczonych jeden na drugim, przyczem fig. 5 przedstawia parter, fig. 6 przedstawia 1 piętro.

Na fig. 1, 2 i 3 litery *a* oznaczają słupy nośne, litery *b* — zamocowanie słupów, litery *c* — podciągi stropowe, litery *d* — belki stropowe, litery *e* — ściany zewnętrzne, litera *f* — ewentualną piwnicę.

Na fig. 4 litery *a* oznaczają słupy nośne, cyfra 1 oznacza przedsionek, cyfra

2 oznacza sień, cyfra 3 — jadalnię, cyfra 4 — sypialnię, cyfra 5 — kuchnię, cyfra 6 — pokój służbowy, cyfra 7 — łazienkę z ustępem, cyfra 8 — schody do piwnicy, cyfra 9 — pomieszczenie na szafy, cyfra 10 — spiżarkę.

Na fig. 5 i 6 litery *a* oznaczają słupy, cyfra 1 oznacza przedsionek, cyfra 2 — hall, cyfra 3 — bawialnię, cyfra 4 — jadalnię, cyfra 5 — kuchnię, cyfra 6 — służbowy, cyfra 7 — spiżarkę, cyfra 8 — szafę, cyfra 9 — kredens, cyfra 10 — ustęp, cyfra 11 — schody do piwnicy, cyfra 12 — schody na 1-sze piętro, cyfry 13, 14, 15 — pokoje sypialne, cyfra 16 — ubieralnię, cyfra 17 — łazienkę z ustępem, cyfra 18 — taras kryty.

Zastrzeżenie patentowe.

Budowlany zespół zasadniczy do celów budownictwa mieszkaniowego, znamieny tem, że konstrukcja nośna każdego zespołu zasadniczego składa się z czterech słupów nośnych (*a*), podtrzymujących strop (*c*, *d*), wystający ze wszystkich stron poza słupy (*a*), do obrzeży którego zostają przymocowane ściany zewnętrzne (*e*), składające się z odpowiednich płyt, przyczem w przypadku większych budowli zasadnicze zespoły zestawia się i łączy ze sobą w kierunku poziomym i pionowym w ilości zależnej od rozmiarów budowli.

Juljan Puterman.

Edward Banasz.

Karol Rauch.

Michał Szymański.

fig. 1

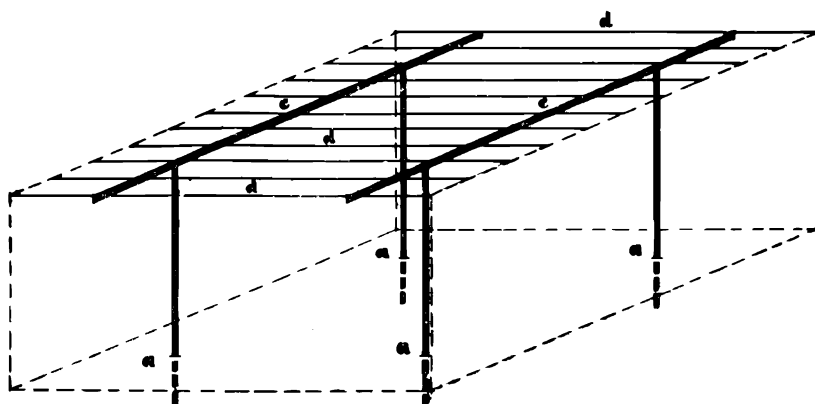

fig. 2

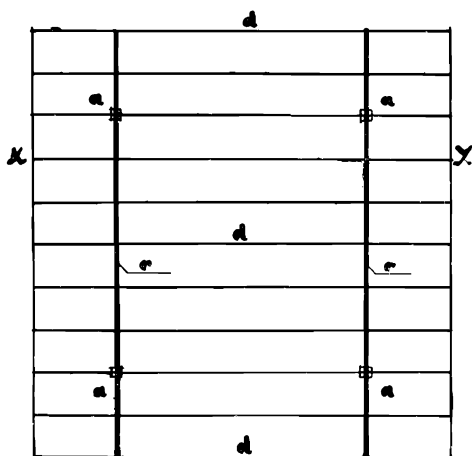

fig. 3

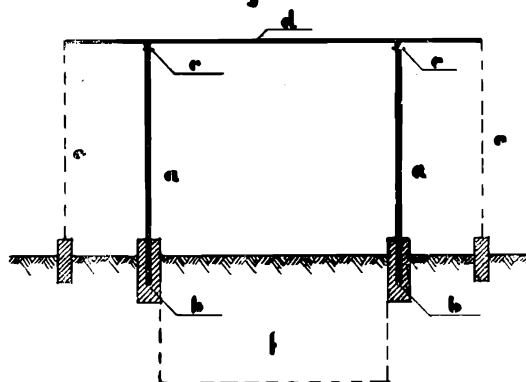

fig 4.

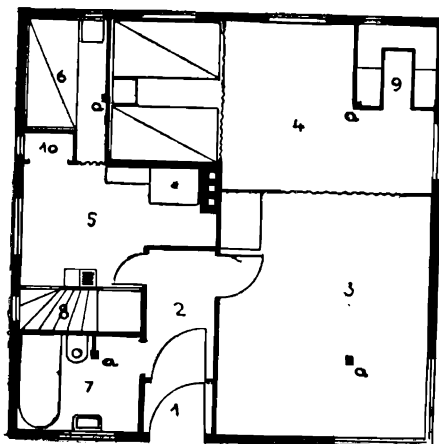

fig 5

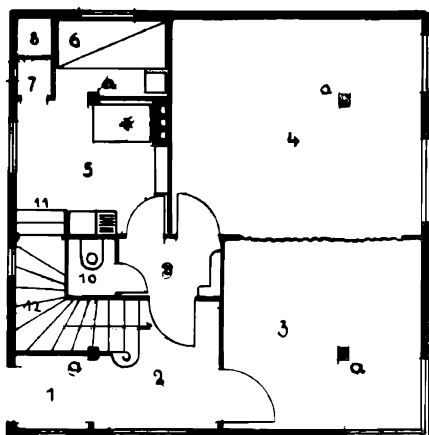

fig 6

